

gegronde overtuiging bezit, zich niet verongelijkt achten als de geneeskundige zich vooraf tegen mogelijke schade aan tijd en moeite verzekert. Slechts als de patiënt niet van plan is te betalen, kan hij er iets tegen hebben vóór in plaats van ná de visite deze te voldoen.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE ALGEMEENE VERGADERING.

Hora ruit! Daar staan wij al weer dicht bij onze algemeene vergadering en wensch ik een paar punten aan de aandacht der collega's te onderwerpen.

A. Er komt zoo veel en velerlei op onze schrijftafel, dat allicht het een en ander ongelezen ter zijde gelegd wordt. Op blz. 1255 *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 4 Mei 1907 komt een „Bijlage” voor uit de pen van collega F. D. A. C. VAN MOLL, waar ik mijn volle instemming mee betuig. Van den beginne der reorganisatie af ben ik lid van den Gewestelijken Raad voor Drenthe en Groningen geweest en ik kan ook geenszins het nut dier *dure* Raden inzien. Het is onmogelijk, dat wij voeling met elkaar kunnen houden: Steenwijk, Staphorst, Assen, Groningen, Nieuweschans; wij kennen elkaar even van gezicht en hielden zoo nu en dan een haastig geleide vergadering over urgente zaken; de behoeften van dat uitgebreide district leerden wij in het geheel niet kennen, en de loop der behandelde zaken was van veel te langen adem, dan dat zij effect zouden kunnen sorteeren. Slechts voor de voorbereiding eener algemeene vergadering kan er nut in liggen, hoewel een feestcommissie zulks veel beter doet. Bij de reorganisatie werd er maar steeds geroepen: „dat en dat ligt in de lijn” en verdere discussie was afgesneden. Dus in het kort: laten de afdeelingen met collega VAN MOLL eenparig besluiten: *afschaffing der Gewestelijke Raden.*

B. Waarom heeft het hoofdbestuur de algemeene vergadering niet één week *later* gesteld?! Dan zouden de meeste afgevaardigden van de vacante kaarten hebben kunnen gebruik maken wat nu onmogelijk is. *Cave nummos!*

C. Laten zij, die hoegenaamd geen belang stellen in de woorden van den spreker van den „Welkomstgroet”, rustig, collegiaal en vriendschappelijk bij hun tafeltjes blijven zitten. Het oorverdoovend gesprek, gezoem en lawaai bij die gelegenheid is, op zijn zachtst uitgedrukt, onbescheiden; nog daargelaten, dat zij den spreker en belangstellenden hinderen.

Nieuweschans, Mei 1907.

A. W. TRESLING.

HET RAPPORT

DER COMMISSIE IN ZAKE INVALIDITEITSVERZEKERING.

In de „aanvulling van het rapport van de commissie in zake invaliditeitsverzekering” voorkomende in n° 20 van dit blad, wordt het goed recht van een „Onderlinge” geheel weggecijferd.

De *zeer* groote winsten van onze „Onderlinge”, gedurende tien jaren behaald, geven, zegt de commissie, geen zekerheid voor de toekomst. Waarschijnlijk bedoelt zij hiermede, dat die zeer groote winsten niet steeds zullen worden behaald en dat er wel jaren zullen komen van meer en grootere uitkeeringen.

Welnu, de geest van het bestuur en van de tegenwoordige deelnemers